

| llepav se pregar la
superfície d'una cosa que
deixa; i llep emportar-se
algun cosa en un report-
ti-mach, etc. | llep. Breure
(d'un tap, etc.) una llepia
|| llep. Adular baixament

llepav v. tr. Passar la llepar
(per alguna cosa). El gos llepar
la mà. llepar un plat. llepar-
se els dits, llep. traber molt ges-
tera, molt bona, una cosa. Si és bo?
te'n lleparàs els dits || Passar fre-
gant. Les flames lleparen la
jacana del convent. | Restar
llepav-se qualcun de la super-
fície d'una cosa que deixa, pre-
gant hi. No l'acatis a la herana,
que és pintada de llep, i lleparàs